

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/336/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228137
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112228137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881 proti odporcovi P. K., nar. X. X. XXXX, bytom F. XX, K. N. V., v konaní o zaplatenie 99,58 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 7C/226/2012-34 zo dňa 6. mája 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, náhradu trov konania odporcovi nepriznal.

Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že medzi účastníkmi bola platne uzatvorená zmluva o bežnom účte, na základe ktorej navrhovateľ zriadil a viedol odporcovi osobný účet. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že poskytol odporcovi službu povolené prečerpanie na osobnom účte, že mu na tento účel poskytol peňažné prostriedky na účet, že odporca prečerpal sumu vo výške 67,33 Eur, v konaní preukázané neboli. Navrhovateľ na výzvu súdu na preukázanie týchto tvrdení nereagoval, na podklade čoho jeho žalobu v celom rozsahu pre neunesenie dôkazného bremena zamietol.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a z dôvodu, že odporca ako úspešný účastník si právo na náhradu trov konania neuplatnil, právo na náhradu trov konania mu nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v návrhu na začatie konania nedopatrením uviedol, že s odporcom si dojednal službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, ale v skutočnosti sa jedná o nedoplatky na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokute v zmysle Zmluvy o rastovom osobnom účte s odkazom na neoddeliteľné súčasti, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojitosti s článkami I. bod 3, 7, článku III. bod 23 a 37 Všeobecných obchodných podmienok. Odporca v danom prípade na jeho výzvu nereagoval a neuhradil príslušný debetný zostatok. Na základe tejto skutočnosti došlo k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku navrhovateľom, čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporcu pod položkou „Vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu“. Jedná sa o účtovnú operáciu banky. Taktiež podľa článku III. bod 23 VOP, časť „E

Depozitné produkty“ - ostatné poplatky, dôvodne si uplatnil aj príslušný sankčný úrok z omeškania, ktorý si uplatnil aj z vyčíslenej istiny za obdobie odo dňa odstúpenia od zmluvy do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, okresný súd zasiahol do jeho práva na súdnu ochranu, keďže vec nesprávne právne posúdil. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľa v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacia zásada. Prejednacia zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods. 1 O.s.p.). Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nespĺni povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravídla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci.

Na základe vykonaného dokazovania okresným súdom bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Prvá komunálna banka, a.s. a odporcom bola dňa 13. 12. 2001 uzatvorená zmluva o rastovom osobnom účte, na základe ktorej navrhovateľ zriadil odporcovi osobný účet č. XXXXXXXXXXXX v mene SKK. Podľa časti T bodu 1 všeobecných obchodných podmienok banka bola oprávnená zriadiť klientovi povolené prečerpanie na účte po splnení podmienok stanovených bankou, ktoré závisia najmä od kreditných obrátov realizovaných na osobných účtoch klienta a pravidelnosti ich realizovania, a to v rámci maximálnej výšky limitu povoleného prečerpania na účte stanovenej bankou. Klient právny nárok na zriadenie povoleného prečerpania nemá. Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že navrhovateľ v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvedeným v návrhu na začatie konania, dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy v konaní nepreukázal. Na doplnenie dôvodov rozsudku okresného súdu odvolací súd dodáva, že navrhovateľ v prílohe k návrhu na začatie konania doručil všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 1. 7. 2012, a to i napriek tomu, že v konaní si uplatňuje nároky zo vzťahu uzatvoreného jej právnym predchodcom a odporcom 13. 12. 2001. I napriek tomu, že v zmluve o rastovom osobnom účte právny predchodca navrhovateľa a odporca v bode 4 zakomponovali súhlas odporcu na právo PKB, a.s. všeobecné obchodné podmienky („podmienky“), za ktorých bola uzatvorená zmluva meniť tým, že zmena je voči klientovi účinná po prejavení jeho súhlasu, navrhovateľ v konaní doložil k návrhu list Dexia banky Slovensko, a.s. zo dňa 19. 4. 2010, ktorým odstúpil od zmluvy s odporcom v zmysle všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko, a.s.. Tieto

všeobecné obchodné podmienky neboli doložené do spisu, a teda nebolo možné ani prekontrolovať, či v dôsledku konania odporcu vznikli predpoklady pre odstúpenie od uzatvorenej zmluvy. Navyiac, v konaní navrhovateľ jednoznačne ani nepreukázal prípadný základ výšky v odvolaní konštatovaných čiastkových nárokov, z ktorých by mala pozostávať žalovaná suma (nedoplatky na poplatkoch, úroky, zmluvná pokuta). Uviedol iba konečnú sumu debetného zostatku bez toho, aby vyčíslil výšku jednotlivých poplatkov a uviedol obdobie, za aké nedoplatky na takto vyčíslených poplatkoch vznikli. Ak okresný súd zistil skutkový stav, ktorý vychádzal z dôkazného tvrdenia navrhovateľa ako aj z jeho dôkaznej iniciatívy v konaní (§ 101 ods. 1,

§ 120 ods. 1 O.s.p.) správne uvedené zistenie skutkovej okolnosti vyhodnotil tak (§ 153 ods. 1 O.s.p.), že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žiadne si neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** .